

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante RA & RE

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Sane auctore Quint. a nonnullis vetustioribus auctoritate potius quam ratione orthographiae chorona cum alio aspirato annotabatur: quod ex quibusdam inscriptionibus eius temporis apparere dicitur: quod si verum est Festus derivationem a corona tradidit: latinum esset chorus vocabulum: non graecum: cuius tamen oppositum apud graecos habetur: ideo Platoni magis credendum esse dixerim: qui graecam dictionem affirmat & a graeca derivatione deductam. Ait enim li. ij. de legibus. Chorus a quo est letitia nuncupatur. Corus item cum exili est mensurae genus: ut in Euangelio Lucae legitur: Tu pro quantum debes. quod ait: Ceterum coros trinitas. Et a choro chorea absque diphthongo descendit: licet apud graecos sit et diphthongon. in media syllaba: quae apud nos in e modo productum: modo correptum conuersa est: ut etiam a Vir. & Proper. viroque modo positum fuit Vir. lib. aenei. ix. Desidia cordi iuuat indulgere choreis. Idem lib. aenei. vi. Pars pedibus claudunt choreas & carmina dicunt. Proper. Nec minus assiduus edonis fella choreis. Idem. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Oui. meta. xiiij. Ad numerum motis pedibus duxere choreas. Tibullus. Hic choreas cantusque viget: passimque vagantes. Coruus. Requiritur in dictione Corax.

C ante OS

Cosmas. Require in dictione Cosmeta. Cosmeta cum c & t exilibus scribitur. Nec a como. is. deducitur si littera interposita: ut Vgurius. & Catholici somniantur: sed a κοσμων verbo graeco quod est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueverant: cosmetae vocati sunt: dicte Iuuenali. saty. vi. Ponunt cosmetae tunicas. Et a κοσμων cosmus dictus est: qui ornatus inter praeterea. Inde etiam mundus: quia ornatus est cosmus appellatur. Fuit etiam Cosmus viri proprium nomen: de quo meminit Martia. quomodo ait. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmus scilicet. ge. a Ptolemaeo. vrbs iudeae ponitur ab orientali parte Iordanis. Cosmas proprium fuit nomen viri.

Cosmus. Require in dictione Cosmeta.

Cos. Require in dictione Cautus.

Cosa. Require in dictione Cossus.

Cosas. Ibidem.

Cosae. Ibidem.

Cossus cum duplicato scribitur: genus est vermis ligno editi: ad cuius similitudinem rugosi corporis homines: auctore Ptolemaeo. cossi dicebantur. Cosae palus tamen nomen. cum vnico scribitur: cum prima corripitur. Vir. aenei. x. Quique verberare liquere Cosas. Vrbs est Tusciae: testibus Ptolemaeo. & Ser. quod ut idem ait Ser. apud Salustium. singuli. nu. Cosa legitur. Est etiam eodem nomine Cosa vrbs indiae: teste Ptolemaeo. Cossus insula est in Rhodiaco siue carpathico pelago: & eiusdem nominis ciuitas in ea: ut idem Ptolemaeus ostendit. Cosas fluius est prope Frumiosum Italiae vrberis fluens: teste Strabone.

Cossus. Require in dictione Cossus.

Costa. Requiritur in dictione Costus.

Costus. Ibidem.

Costus scilicet. ge. & costum neu. declinari potest. Serenus. Iungiturque simul costus: polyionque piperque radix est eximii odoris: quae in Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa notum est quid fecit Virgilius. in georgica. Et pede pro subigit terram: fricat arbore costas.

C ante OT

Cotes. Requiritur in dictione Cautus.

Cotis. Ibidem.

Cotito. Require in dictione Cocytus.

Coton huiusmodi onis. portus est: ut Festus ait: in mari interior arte & manu factus: quod etiam Ser. super lib. viij. aenei. confirmat: addens insuper hoc cottonum posse neu. ge. declinari. Coston huiusmodi onis cum t exilibus post o vrbs est Syriae: a qua haec costona pluralis tamen nomen. dicta sunt: & si Vgurius. a coquo. quis. derivatum vocabulum somniet. Sunt autem costona ficus quaedam paruae: dicte Martia. Paruaeque cum canis venerunt costona prunis. Idem. Si maiora forent costona ficus erant. Plinius. lib. xiiij. natura. histo. Syria in ficorum genere habet carycas: & minores eius generis quae costona vocantur. Iuue. Aduertit romam quae pruna & costona vetero. Coronum. Require in dictione Corone.

Cothonia. Require in dictione Cydon.

Cottis. Require in dictione Cautus.

C ante OX

Coxa & coxendix in vno scato ponitur. Lucilius Truncus sustinet a coxendicibus. Var. de re rustica. lib. i. Lata fronte. simulato pectore: lassus coxendicibus: id est coxis: ut exponit Marcellus. Serenus. Dilue praeterea glomeramina: quae gerit intus. Glasa acies: inter geminae coxendicis umbras. Alii dicunt coxendicem coxae vertebrae scari: quod graece dicitur: vnde ischiatici appellati sunt.

Coxendix. Require in dictione Coxa.

C ante RA & RE

Crapula cum c exili & vnico scribitur: nec ab eo quod est crudum derivatur: quasi cruda epula dicitur: ut somniauit Vgurius: sed a κραταια: quod graeci dicunt.

Crater cum c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Vir. lib. aenei. iij. Tum pater Anchises magnum cratera corona induit. & ab acco graeco κρατερ: nostri etiam cratera scilicet. ge. prulerunt: testibus Priscis. & Ser. super lib. i. aenei. Vnde Per. Crateram argenti dabit. Hora. ser. xiiij. Siue grauis veteri craterae limus adhæsit. Genus est potuli. Craterus proprium fuit medici nomen: de quo meminit Per. quomodo ait: Et quid opus Cratero magnos promittere motes. Cratera cum c exilibus genus est vasis: quod alii situla appellamus: ut Nonius scribit: & ab eo qui est crater (auctore Pompeij) descendit. Cateia cum c & t exilibus genus est regii gallici: teste Ser. quo scilicet vocabulo

F iij

Vir. vsus est dicēs lib. ænei. viij. Teutonico ritu soliti intorquere Cateias. Crates cū e & t non aspiratis: ppriū viri nomen fuit: & facit in grō Cratis vel Craretis: sicut hermes chremes.

Cratera. ræ. Require in dictione Crater.

Craterus. Ibidem. Crates. tis. Ibidē.

Cratis cū e & t exilibus scēmi. gen. notū vocabu lū est. Crathis cū e xili & th aspirato. fluuius ē achiuorū: teste Hero. lib. histo. i. Alius eiusde nominis est in Calabrya: cuius meminit Oui. in lib. metamor. xv. dicens. Crathis & hinc Sy baris nostris cōtermin⁹ oris. Et facit in grō Cra tis: vel Crathidis. Oui. lib. fastor. iij. Et prope piscos lapidosi Crathidis amnes.

Crebritas. Require in dictione Crebritudo.

Crebritudo & Crebritas in vno fæatione accipi pū: teste Marcel. Vñ & Sisennā refert dixisse li bro. iij. histo. Nā clandestina celeriter transigi crebretudine: apud notos cogitata dici debet: non explanari.

Credo. dis. & creduo: auctore Pom. veteres pſu lere. Vnde etiā Plau. ait. Ipsus nec amat: nec tu creduas: pro credas.

Creduo. Require in dictione Credo.

Crepida. Require in dicti. Crepido.

Crepido abrupta dicii saxi altitudo: teste Ser. & nōnunq̃ p cauerna ponit. & producit pi syllā. dicente Iuue. Nulla crepido vacat. Crepida fuit teste Ser. Tusculū calciamentū: qđ corrigiis liga baī. & corripit mediā. Hora. in ser. Chrysipp⁹ dicat sapiēs: crepidas sibi nunq̃ aut soleas fecit. At p^o Per. calciamentū innuit fuisse Græcorū: ait em saty. ij. Nō hic qui in crepidis Graiorū lu dere gestit. nec a crepo crepida deducit: vt Vgu tio sōniauit: sed græcū est vocabulū: teste Gel. lib. xij. noct. att. Et format diminutiue Crepi dula. Vñ idē Gel. li. pſato ait. Omnia em id ser me genus: quibz plātaz calces tm in fine tegūt: cetera ppe nuda: & terrenbus habenis vincta sunt: soleas dixerūt. & nōnunq̃ græca voce cre pidulas. Et cū e xili & i latino crepido scribit.

Crepidula. Require in dicti. Crepido.

Cressa cū e xili & duplicato l scribit: & a Kp̃x̃ qđ est cretenſis format: vbi apud græcos est k absq̃ diphthong. Iuue. saty. x. Nec Sthenobœa minusq̃ Cressa excanduit: id est cretenſis Phæ dra. Oui. heroidū. Mittit amazonio cressa puel la viro. Cressæa cum e xili & duplicato l: & æ diphthō. in media syl. regio est Macedoniæ lit toralis: teste Herodoto lib. histo. vij.

Cressæa. Require in dictione Cressa.

Creston cū e & t exilibus scribit: vrbs fuit Tyle nos. Crestona eadē scriptura: regio ē Macedo niæ: cōtermina Mydoniæ: teste Hero. li. hist. vij. Creta huius cretæ: & crete huius cretes declinari potest: insula est: als masculi. gñe Candanx co

gnominata. Et a creta sit cretæus cū æ diphthō. in media syllā. & cretenſis. Vir. li. xij. Dīctamū genitrix cretæa carpit ab Ida. Et Apostolus ait Cretenses semper mendaces.

Crete. Require in dictione Creta.

Cretenſis. Ibidem. Cretæus. Ibidē.

C ante RI & RO

Criminor cōmune verbū est: teste Pro. dicimus em criminor te criminor abs te. Veteres tñ etiā crimino nas ptulerūt: testibz Prisci. & Marcel. Ennū inducente dicentē. Is nō bene tibi vult: q falso te criminat.

Crimino. Require in dicti. Criminor.

Crinis tam scēmi. q̃ masculi. veteres protulerunt: vt Caper testatur & Probus.

Crypra cū e & t exilibus & y græco scribit. Nec a crepo descēdit: vt Vgu. sōniauit: sed a Kp̃v πτω verbo: quod est occulto: nam subterra nea cauerna crypra dicitur.

CrySTALLUM. Requi. in dicti. CrySTALLUS:

CrySTALLUS scēmi. gene. & crySTALLUM neutro de clinari potest. Psalmographus. Mittit crySTALLū suū sicut buccellas. Marua. Cum tibi Niliaeus portet crySTALLa carapulus. At p^o Isidorus & Pa pias crySTALLUS masculi. tradunt esse generis. Et cū e & t exilibus & y græco: & duplicato l scri bit: componiturq̃ ex Kp̃ṽōσ: quod est gelus & a στελλω contraho: ita vt gelu concretū crySTALLUM ficitur.

Crocium. Require in dictione Crocus.

Cocromagon. Ibidem.

Crocum. Ibidem.

Crocus & crocum declinari potest: & cū e xili vtrobiz scrib. ē. Iuue. Spirantēq̃ crocos. Plin. lib. xxi. natura. histo. Est quoq̃ vis expressi vn guenti crocino: quod cocromagon appellant. Habet suas vilitates cōtra suffusiones oculorū: vrinas magis excalefacit q̃ croco ipsum opu mū. Virg. geor. iij. Et glaucas falices: casiamq̃ crocumq̃ rubentē. Crocinū mediam corripit syllabā. Propert. Et crocino nares murreus vngat onyx. Sunt tamē qui solū pro flore cro cum masculi. genere volunt declinari debere.

C ante RV

Cruciatu crutiatio cruciamen cruciamētū: cru cium in vno significato accipi po sūnt. Festus.

Cruciū est quod cruciat. Quinetiā insuaue vi nū Lucilius crucium (Festo referēte) appellauit

Cruciatio. Reg. i dic. Cruciat⁹ Cruciamē. Ibidē

Cruciamētū. Ibidem. Crucium. Ibidem.

Crusta scēmi. gen. & crustum neu. declinari pōt: verū vt Acron tradidit in Hora. & in Vir. Ser uius: inter crustā & crustū hoc distat: q̃ neutro genere crustū de re dicii comestibili: vt est apud Vir. ænei. vij. Et violare manu malisq̃ audaci bus orbē Fatalis crustū. Quom p^o crusta lœ.